UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Ut de cetero commuta eccle. re.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

8 teſt.c.ſi.lib.vj.¶† Quero in verſi.ſi vero hec nõ ſeruentur,ante
litis cõteſtationem habita pro nihilo fuerit,nihilominꝰ preſcri-
ptio interrupta.Gloſ.quãtũ ad hoc dicit ꝙ ſic. Ad hoc inducit
oĩa que not.in gl.ſu ꝑ ver.dãnificãdo.que eſt in p̃cedenti verſic.
⁊ ſic videtur iſta gl.velle,quod illa gl.loquatur etiã vbi litis cõ-
teſtatio nõ eſt legitime facta apparet hoc etiã ex eo ꝙ gloſſ.hic
pro vna parte allegat hũc verſicu.ſi vero.ibi,ꝑ nihilo eã eſſe.⁊c.
Sed cõtrariũ videtur quod non ſit facta interruptio.tenet gl.in
authẽti.offeratur.C.de lit.cõteſtatio.Pro q̇ optime facit.l.ſi pa
ter.C.ne de ſtatu defun.vbi gl.concor. Sed hoc ꝙ hic dicit,vi-
det veriꝰ. Pro q̇ facit gl.in.l.ſicut.C.de p̃ſcript.xxx.ãno.ver.
nec ſufficiat.in prici.gl.Ad tex.verſic.ſi vero hec nõ ſeruentur.
Reſpõde vt not.gl.hic ſuper verb.dãnificãdo.in verſic.ſi vero.
in gl.quantũ ad hoc non obſtat.d.l.ſi pater.quia ibi non induci-
citur interruptio,quia actum fuit corã non cõpetẽti iudice, quo
caſu litis cõteſtatio non inducit interruptionẽ.vt ibi,⁊ not.ꝑ.gl.
in.c.illud.extra de preſcrip.ſuper verb.interruptio ⁊ ita intelli
gitur dicta.l.ſi pater.cũ quã cõcor.ꝙ not.in capi.vt debi.extra
de appel.Not.gl.ſu ꝑ verb.petitus in fi.Dic vt not.d.l.obſeruã
dum.⁊ in.c.i.extra de foro compe.⁊ in.d.auť.offeratur,⁊c.

ADDITIONES.

a ¶ Dilecti.⁊ ibidem vide Felynum omnino in princi.⁊ circa finẽ
in verſi.nomen actionis.
b ¶ In.c.cum inter monaſterium.⁊ ibidem vide felynum in ſecũ-
da columna verſicu.proponẽs,vbi per eum.Ad hoc habes.xi.
not.cõcluſiões quas ꝑ te ibi vide ⁊ adde Tãc.in Sum.in titulo
de iuriſdic.q̃ſtione duodecima.⁊ Ludo.Po.in ſin.ver.excep.
verſ.iij.⁊ Bald.in marg.verſi.exceptio.verſic.decimo.
c ¶ Quib.aũt ⁊ a quo preſtentur,⁊ quo iure,dic vt ꝑ Ant.Corſe.
ſing.ſuis ver.ſportule.incipit ius canonicum.
d ¶ In cap.ſtatutũ. Et ibi idem vide ad hoc Card.in prima op-
poſi.vbi plene.⁊ not.

1 ☞ Filius comitis,vel vaſalli qđ dicatur habere comitatũ,vl feu
dum ab Imperatore non a patre.
2 Filius vaſalli,an teneatur propter patris delictum.
3 Scriptura in caſu huius.§.quod requiratur.
4 Miliata ẽpta ex pecunia mutua , an veniat in generali bonoꝝ
hypotheca.

Optimum. Primo recitať ius antiquum. ¶ Scdo
ius nouum. Mutuans pecuniam hoc a-
cto expreſſe vt militia ematur,quantũ ad militiã emptã prefer-
tur oĩbus aliis creditoribꝰ,alias ſi non expreſſe dicať vt militia
emať,vxor ⁊ alij filij dotẽ repetentes,ei preferunť in hypotheca
fallit in mutuãte ſilentiario.h.d.Appellatur ex caſu,q̃ caſu pro
1 di.Not.† textum.ibi,cum vterq̃,oĩs,⁊ nullũ alium queſtum ha-
bent quam ex imperiali munificẽtia,⁊c.ad quod.l.ex imꝑfecto.
de legatis tertio.⁊ ſic eſt argumentum ſecundũ Jaco.d Belui.
qđ filius Comitis vel vaſalli dicatur habere feudalẽ comitatũ
ab imperiali munificẽtia,nõ a patre,vt decima collatio.de feud.
cog.c.primo in fin.⁊ an agnatus vel filius defuncti.capitulo.j.
facit.l.diui fratres.de iure pat.⁊.ff.de inť.⁊ rele.l.tẽtia.§. đ nup
2 tijs.§.ſolu.⁊ §.ſi vero vſufruc. ¶† Et p̃dicta poſſumꝰ inducere
ad q̃ſtionẽ,an filius vaſalli ꝓpť dlictũ patris teneatur. De quo
per Dyn.in.cap.non debet aliqs.de regulis iuris lib.ſexto per
Cyn.in.l.ſecũda in vltima queſtione.C.de lib.⁊ eoꝝ lib. Ad qđ
etiam facit tex.optimus.x.colla.ſi vaſal.feu.priue.c.j.¶† Pro
3 declaratione text.q̃ritur,⁊ diciť ad hoc,vt mutuãs habeat iſtud
priuilegium,oportet vt exp̃ſſe agatur ꝙ militia ematur ã eſt ne
ceſſe ꝙ de hoc fiat ſcriptura,an ſufficiat dici corã teſtibus. Dic
requiritur ſcriptura.Caſus eſt.j.de equa.do.§.qui vero.colum.
vij.ex quo.§.ſumitur authẽ.quo iure in fin.C.qui po.in pig.ha.
4 ¶† Scdo quero an ĩ caſu huius.§.militia eſt expreſſe obligata
ſuper generali,obligatiõe verboꝝ, q̃ fecit debitor accipiẽs pe
cuniã mutuo hoc acto,vt inde militia ematur, vel etiã hoc nõ ex
p̃ſſe acto vt inde militia emať, an p̃feratur in hypotheca militie
poſtea empte oĩbus creditoribꝰ prioribꝰ in tẽpore. Vide Azo.
in Summa huius titu.§.de quanta.cõiuncto eo ꝙ ipſe no.C.qui
po.in pig.ha.§.itẽ fallit,⁊ ad primã.q.vl; an militia ſit obliga-
ta,⁊c.vide quod not.C.de pig.l.fi.in gl.Et in gl.j.ſupponere cõ
iuncta auť.quod obtinet.ibi poſita hinc ſupta ſu ꝑ verſi.credi-
toribus illi preſumitur.Not.hãc partẽ,cũ qua concord.qđ no.
in dicta authẽ.quod obtinet,⁊ ꝑ Azo.in Sum.q po.in pig.ha.ĩ
fin.§.itẽ fallit,⁊ dicto.§.quãta. Et pro iſta gl.videť caſus de.d.
l.fin.in primo caſu.C.de pig.vbi gl.ibi poſita illũ textũ deſtrĩ
q̇ videtur velle quod ibi debitor exp̃ſſe accipit pecuniã mutuo
vt ide militia emereť.Vltimo vide tractatũ de militia,vide ⁊ d.
multiplici genere militiarũ per Gulienmum in oĩ modo.C.de in
officioſo teſtamento.

1 ☞ Legatum factum illi,cui aliquid debetur ex diſpoſitione le-
gati,quod videatur factum animo compeſandi.
2 Legatum factum viro per vxorem,an compẽſetur cũ lucro debẽ
do viro ex forma ſtatuti de dote vxoris.
3 Legatũ factũ alicui,cui aliquod debetur ex hominis diſpoſitiõe
quod non videtur factum animo compenſandi.
4 Quarta,de qua hic,an debeatur etia; in liberis ſuper exiſtenti-
bus ex eodem matrimonio.
5 Pauper quis dicatur remiſſiue.

Quoniam vero. Matrimonio ſine dote ⁊ do
natiõe ꝯſiſtẽte,altero ex piu-
gibꝰ diuite premoriẽte,ſuperſtiti in opiniõe iiij.ſubſtãtie moriẽ
tis debetur,legato in quarta cõputãdo.Itẽ ſuperſtiti,ad res ꝓ
1 prias datur actio,⁊ retẽtio,nõ obſtãtibus creditoribꝰ premoriẽ
tib.d.in verſ.ſibi legatũ,⁊c.¶† Nota hunc tex.ꝙ q̃n quis debet
aliquid ex diſpoſitione legali,ſi aliquid legat illi cui dʒ videtur
cõpenſare cum illo debito ⁊ in primo debito legatũ imputatur.
2 Caſus eſt hic.† Et hic videtur queſtionis,ꝙ ſi dicit ſtatutum ꝙ ſi
vxor decedat ſine liberis vir lucretur tertiã partẽ,dotis,ꝙ ſi vxor
ſine filiis decedens relinquat aliquid viro in teſtamento illud le
gatũ imputatur in eo ꝙ vir lucrari dʒ ex forma ſtatuti,arg.hu-
ius tex.ad idẽ auť.preterea in fi.C.vñ vir ⁊ vxor hic ſumpta.Ad
3 idem l.ſi cum dotẽ.§.ſi pater.ff.ſolu.matr.Secus† ſi aliquis de
beret ex hominis diſpoſitiõe,q̃ legãdo tũc ſuo creditori nõ vide
tur cõpenſare vt in.l.creditorẽ,d lega.ij.⁊ in.l.j.§.ſciendũ.C.de
4 rei vxo.act.de q̇ per Jac.de Are.in.d.§.ſciendũ.¶† Secundo
no.ex iſto.§.ꝙ premium ꝙ datur coniugi inopi ſuperſtiti, datur
etiã quantũcunque liberi ſuperexiſtãt ex illo matrimonio,ſ; iſtud
hodie recipit correctionẽ per.§.q̃ vero legitur.j.vt li.matri.⁊
5 auie.dic vt ibi aliter diſtinguiť q̃ hic.¶† Nota.gl.ſuper verſi.
pauper que ponit quis dicatur pauper.Tu quãtum ad hoc dic,
a vt no.in d.auth.preterea.[a]

ADDITIO.

a ¶ In auth.preterea Et ibidẽ vide Sal.in prin.col.j.⁊ gl.in.l.ſi
vero.§.j.ff.q ſatiſd.cogã.Jmol.⁊ do.Abb.in c.Odardꝰ.de ſol.
gl.in.l.illicitas.§.ne tenuis.ff.de offic.preſi.⁊.gl.in.l.ſed ſi ſuſce
perit.§.i.ff.de iud.gl.in.c.in primis.in verſi.de paupere.ij.que-
ſtione.Adde gl.in verb.in parẽ.in.l.paupertas.ff.de exc.tutor.
⁊ vide apoſtil.ad Bal.incip.quis dicatur pauper.in repe.l.ha-
beat.C.de ſacroſ.eccle.

Conſtitutio que ex adſcri.& libe.na. Rub.

1 ☞ Adſcriptitius quod ſit liberi.

IN quadam. Partus ſequiť vẽtrem
⁊ eccleſie inuicẽ poſſunt
permutare vtriq̃ eccleſie indẽnitate ſeruata iure
iurãdo ⁊ ſuperioris decreto interueniẽte excepta
maiori eccleſia Cõſtãtinopolitana.h.d.In tex.
ibi,prohibitione de qua loquitur.ĩ.de nõ alie.§.
1 vlt.¶† Quero,an iſte adſcriptitius ſit liber,vel ſeruus. Dic
quod eſt liber,ſed cuidã ſeruitio adſcriptus.vt no.l.ne diutius.
C.de agric.⁊ cenſ.lib.xj.⁊ Juſti.de iure perſo.in prin.tangitur
modicum in.§.adſcriptio.ĩ.de nuptiis.

1 ☞ Decretum ſuperioris qrod debeat interuenire in permu-
tatione rerum eccleſie.

1 **Quia igitur.** No.tex.ſi tamen ⁊c.† Ex quo habes
ꝙ in permutatione rei eccleſie debet
interuenire ſuperioris decretum,¶ Idẽ in rub.huius tituli,q;
etiã interuenire vbi cõceditur res eccleſie in emphyteuſi;,ĩn-
fra tit.j.§.fi.⁊ in rub.illius tit.quod no.propter id quod.dĩ.ĩ.
de reb.eccleſie non alienandis.§.ſimus alias ſancimus.

Vt dece.commu.eccle.re.non for.fiant,&c. Rub.

1 ☞ Permutatio quando fit cũ principe ꝑ eccleſiã.vt res per-
petuo apud ipſum permaneat.
2 Que non poſſum per me,an poſſum per alium.
3 Magnas q ex forma ſtatuti nõ põt cedere actiões ꝯ populares,
ſi cedit Muntinẽſi,⁊ Mutinenſis Bononiẽſi,an ceſſio tenet.
4 Vendẽs rẽ cum pacto ne alienetur,ſi fiat alienatio quod primo
vendẽs non poſſit,ꝓpria authoritate rem alienatam apprehen
dere.
Decretu; ſuperioris quod requiratur in emphyteuſi ab eccleſia
facta.

Legem

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

LEgem. Eccleſia cuꝫ pꝛincipe permutare
pōt, vt res apud pꝛincipē perpe-
tuo pmaneat, ne veniat ad ꝑuatos. his ī futuris
caſibꝰ obtinentib. Itē eccleſie adinuiceꝫ in per-
petuaꝫ emphyteuſim dare poſſunt, excepta ma-
ioꝛi eccleſia Cōſtātinopolitana. hoc dt. ¶ †No.
1 ex hac. l. ꝙ qñ fit permutatio per pꝛincipem ita fit: vt res pma-
neat apud eū, ita ꝙ nō veniat ad pꝛiuatos. ¶ †Secundo not. ꝙ
2 id, qḋ non poſſum per me, non poſſum per alium de quo p Dyn.
⁊ Ioan. And. in c. poteſt quis, de reg. iur. lib. vj. Et pꝛimum no.
3 †facit ad queſtio. ſm Iaco. de Bel. ſtatutum eſt in ciuitate Bo
nonie, ꝙ magnates non poſſint cedere actiones contra popula
res, modo quidā ex magnatibus ceſſit Mutinenſi, qui non erat
de populo Bonon. idem Mutinenſis ceſſit cuidā Bononie. an
pꝛeſumatur fraus: dt ipſe ꝙ iſte tex. in pꝛin. vcꝫ in verſi. quicun-
que, ⁊ infra verſi. omnibus eſt arg. ꝙ non. Aſt idem. j. vt ſpō. lar.
§. pe. In contrarium facit tex. in verſi. de cetero autem. Et moꝰ
do. ſ. dictū eſt. Sed dicit Iacob. de Beln. quod ſi lex pꝛohibet
omnino, ⁊ generaliter, ⁊ per omnem viā, tunc fraus pꝛeſumitur
vt. ſ. de non alien. §. nos igitur in fi. C. de na. lib. l. j. ſ. de nupt.
§. de augmentis. alias non pꝛeſumitur fraus, niſi pꝛobetur. vt l.
ſi ſeruꝰ eius. ff de acquir. heredi. ⁊ l. cū aūt. §. fin. ff. de edi. edic. ⁊
ff. ò his qb. vt indig. l. j. in pn. ⁊. de ritu nu. l. pe. cū ſi. Quero, vbi
permutatur res cū pꝛincipe. ⁊ pꝛinceps cum pꝛiuato contra hu
ius. §. authoꝛitatē an eccl'ia poterit ppꝛia authoꝛitate rē appꝛe-
hendere. Et gl. ponit duas opi. ⁊ tene pꝛimam quod ſic. Sed ve-
ritas eſt ꝯrium ⁊ ita tenet Iac. de Belui. Debet enim res in iu-
dicio vendicari, vel alio modo peti, vt pꝛobaṫ ibi, in perpetuum
vendicari, ⁊c. ⁊ habeṫ in. l. iubemus. §. ſane. C. de ſacroſan. ec. ⁊
j. de alie. ⁊ emphy. §. ⁊ q̄ſi. Et no. extra ò re perm. c. ſecundo ⁊ c.
ſi quis. extra de rebus eccl. non alie. Facit quod habuiſtis in tit.
⁊ gl. ſ. de non eligen. §. vlt. Et iſta eſt veritas. Non obſt. opi. gloſ.
4 ¶†Sed ex hac ſua opin. gloſſ. arguit per hunc text. ad queſt. ſi
vēdo tibi rē pacto ne alienes, poſſum eā appꝛhēdere, ſꝫ in hoc nō
inſiſto: q2 nō eſt verū. De hoc dic, vt no. in. l. ea. l. C. de conditio.
ob cau. ⁊ lege. ſi ita quis. §. ea. lege. ff. de verbo. obl. ⁊ in l. fi. C. de
5 re. ecc. nō aliena. ¶†Ultimo circa iſtā cōſtitu. in fi. no tex. ibi de
creto quippe, ⁊c. ꝙ in emphyteuſi facta ab eccleſia requiritur de-
cretuꝫ. Idem habes, hic ⁊ in rub. ꝙ no. per id qḋ dixi. ſ. de eccl.
reb. immo. non alie. §. ſinimus alias ſancimus.

Vt ea que vocantur inſinuatiua, &c. Rub.

PLurimas. Inſinuatiua nō poſſūt exi-
gi a clericis oꝛdinatis ex
cept is his qui ſunt oꝛdinati in maioꝛi eccl. qbꝰ
ſm conſuetudinem accipere licet pena contrafa
cientibus imminente. Oppo. ⁊ videtur qḋ indi-
ſtincte licitū ſit accipere ab oꝛdinarijs in quibuſ
cuque eccleſiis: vt. j. de ſanctiſ. epiſc. §. pꝛo cōſuetudinibus. Gl.
ponit duas opi. tene ſecundā, ⁊ vide ꝙ no. in. c. ij. ⁊ in. c. cū in ecc.
in gl. extra de ſimo. alias de verbo. ſig. ⁊ vide. j. queſtione, ij. ca.
cum epiſcopum.

Vt cleri. qui rece. aliis pro eis ſubrogatis. Rub.

1 ☞Non reſidentes in beneficijs quod beneficio pꝛiuantur, ⁊ hoc
quando ſine cauſa.
2 Clerici vagabundi an gaudeant pꝛiuilegio clericoꝛum.
3 Eccleſiā edificās, quod habeat ius patronatꝰ, ⁊ ius pꝛeſentādi.

PLurimi. Clerici continuā reſidentiam in
pꝛopꝛijs eccleſijs facere tenen-
tur nec debent recedere alias alij in eorum locuꝫ
ſubꝛogantur cum eoꝛum emolumentis, ⁊ recedē-
tes, ⁊ poſtea remeātes ſucipiendi non ſunt, nec eis
emolumenta debent reſtitui. ¶ Item patrono
cum ſuo ſuperioꝛi pꝛeſentare permittitur vt ab eo oꝛdinetur, ⁊
examinari debet pꝛius, vt ſit ille, qui oꝛdinetur, idoneus, ⁊ non
aliter. h. d. vſque ad fin. huius. §. facit extra de appella. ca. per-
1 uenit. †Et ſic vides hic, quod qui in beneficijs nō reſident debēt
beneficijs pꝛiuari, ꝙ intellige quādo ſine iuſta cauſa. Dic vt ha
bes extra ò cle. ñ reſi. c. inter quatuoꝛ in fi. ⁊ pleniꝰ in c. quoniā. §.
2 ſi vero. extra vt lit. non cōteſt. ¶†Item eſt hic argu. circa pꝛin. ꝯ
a clericos vagabundos, ª vt clericorum pꝛiuilegio non gaudeant,
arg. l. qui ſub pꝛetextu. C. de ſacroſan. eccle. Itē eſt arg. imo qua
ſi expꝛeſſuꝫ, ſm gloſ. contra eccleſias Italie, que ſemper habent
pauciores canonicos, ⁊ alij canonici vſurpant ea, que debent da
re canonicis deficiētibus, ⁊ facit pꝛo hoc extra de cōſti. c. cū M.
3 Ferrarienſis. Ultimo no. in. §. illud quoque. ꝙ edificāt eccleſiaꝫ
b habet ius patronatus, ⁊ habet ius pꝛeſentandi. ᵇ Facit quod ha
betur in. c. nobis ex de iure pat. ⁊ de offi. l. c. dilectus, ⁊ de conſe.
diſt. id eſt. c. ſi quis baſilicā. ⁊. xvj. q. vij. c. pie mentis. ⁊ per Inn.
extra de reſcrip. c. vigilanti, ⁊ de pꝛiuile. c. cum ⁊ plantare.

ADDITIONE S.

a Contra clericos vagabundos. Adde aliquid de hoc p An. Coꝛ-
ſe. ſingula. ſuis in verſi. vagabundus quod incip. ſi clericus va-
bundus.
b ¶ Pꝛeſentandi. Adde Abb. Sic. in. c. audientiam el. ſecundo
de eccl. edi. verſi. ſed dubitatur. viij. q. vbi ſing. adde gl. no. xij. q.
ſecunda. c. apoſtolicus quem Abb. allegat.

De iis qui ingrediuntur ad appellandum. Rub.

1 ☞Fatalia duo in cauſa appellationis hodie ex cauſa cōſtituuntur. ⁊ nu. 6.
2 In cauſa appellationis pꝛoceditur parte abſente, ⁊ lit. nō cōteſt. quādo altera pars eſt abſens, alias nō ⁊ nu. 10. ⁊ quādo requiritur citatio. ⁊ nu. 3.
3 Inopia dicitur iuſtum impedimentum dandi fatalia in appellationibus.
4 Inopia an dicatur iuſtum impedimentū litis non pꝛoſequende in cauſa appellationis.
Intemperies aeris, an dicaṫ iuſtū impedimētū non pꝛoſequende cauſe appellatio.
5 Iuſtū impedimentū cauſe appellationis non pꝛoſequende, ꝙ videtur ſi appellās ſine dedecoꝛe abſque ſui culpa nō poſſit in publico comparere.
6 Victoꝛ pōt appellatoꝛe non comparēte in vltimo menſe inſtātie cōparere ⁊ petere cāe expeditionē, ⁊ cā examinata appellantem in expenſis condemnare, ⁊ vide. nu. 11.
7 Sentētia lata in pꝛincipali, biennio data ad appellationē pꝛoſequendam elapſo remanet firma.
8 Victoꝛ, ꝙ pꝛobauit in cauſa pꝛincipali ꝙ pꝛobare dꝫ in cā appellationis, qualiter hoc pꝛocedit, ⁊ nu. 19.
9 Appellanti olim plura tempoꝛa ſtatuebantur.
10 Litis cōteſtatio, ⁊ libellus in cauſa appellationis ꝙ requiratur, quando vtraque pars eſt pꝛeſens.
12 Appellatus an poſſit vltimo menſe pꝛimi anni cōparere, ⁊ petere cauſe examinationem.
14 Appellāti, ꝙ pꝛoſecutꝰ eſt cāꝫ appellationis, ⁊ ipſam ad finem non perducit, ⁊ dicit ſe impeditū tempoꝛis bꝛeuitate, licet alter non pꝛobet an detur reſtitutio.
15 Appellanti qui ſtetit per biennium ꝙ nō fuit cāꝫ pꝛoſecutus, ⁊ habuit iſtum impedimentuꝫ, an cōpetat reſtitutio ex clauſula generali.
16 Appellāti impedito pꝛoſequi cāꝫ appellationis reſtituitur tantum tempus, quantum impedimentum durauit.
17 Impedito per vnam diem, an detur annus integer, remiſſiue.
18 Lex noua quando trahatur ad pꝛeterita, pendentia tamen per appellationem remiſſiue.
20 Tempus anni vel biennium ꝙ datur ad pꝛoſequendā appellationem an poſſit per iudicem moderari remiſſiue.
21 Tempus pꝛimi anni ad pꝛoſenquendam apppellationem quādo incipiat currere. remiſſiue.
22 Ex ſtipulatione iudicis quod queritur parti.

VOlubile. Appellanti ad appellationeꝫ
exercendam ſtatuitur annꝰ, ⁊
ex cauſa bienniū. ¶ Item appellatoꝛe in biēnio
cām delinquente conceditur victoꝛi, cum vnus
menſis ſupereſt cāꝫ pꝛoſequi, vt ſententia firme-
tur aut infirmeṫ, in vtroqꝫ caſu appellatoꝛem in
expenſis cōdēnādo, neutro autem pꝛoſequente, ſententia rema-
net firma, his obtinentibꝰ in cauſis futuris ac etiā pendentibus
1 nondū finitis. hoc dicit. No. † ex iſta conſtitutione ꝙ appellanti
hodie ſtatuuntur tātum duo fatalia, ſcilicet annꝰ, ⁊ ex cauſa bie-
2 nium. ¶†Secundo nota ꝙ in cauſa appellationis pꝛoceditur
3 etiā altera parte abſente, ⁊ lite non conteſta. ¶ † Tertio not. in
verſ. ſed plurimi. qḋ inter alia impedimenta hic enumerata dici
tur eſſe iuſtū impedimentum inopia: vt pꝛo hoc detur ſecundus
annus. ⁊ hunc tex. alleg. Inn. in. c. ex ratione. extra, de appella.
4 facit in argum. l. j. §. vltimo. ff. de col. bo. † ſic foꝛte poſſet dici qḋ
eſſet iuſtum impedimentum litis nō pꝛoſequende in cauſa ap-
a pellationis ¶ Item intemperies aeris ᵇ eſt iuſta cauſa non mo-
a rādi in certo loco vt no. in. c. ad ſupplicationē extra de renun. ⁊
no. xxiij. diſt. c. cōmunis filiꝰ. Ad quod facit ꝙ tangit gl. de cō-
ſe. diſtin. j. c. ſi etiam. quod foꝛte pꝛocederet, niſi appellās fuerit
in culpa impetrandi iudicē, in cauſa appellationis in loco pꝛe-